νάντι στὸν ἄλλο, κατακόκκινοι καὶ χοντροί, χαρούμενοι κ' εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτό τους.

Μοῦ ἔδωσαν καρέκλα καὶ κάθησα, ἤπιι τὸ πιοτὸ ποὺ μοῦ πρόσφεραν καὶ ἄρχισα τὸ λόγο μου συγκινημένος, βέβαιος ὅτι κι' αὐτοὶ θἀρχίσουν νὰ κλαῖνε.

Ὁ Σουκὲ μόλις κατάλαβε ὅτι εἰχε ἀγαπηθῆ ἀπὸ αὐτὴ τὴν τυχοδιώκτισσα, ἀπ' αὐτὴ τὴν ξυπόλητη ποὺ διόρθωνε παλιὲς καρέκλες σηκώθηκε μὲ θυμὸ καὶ μὲ συχαμάρα ἀπ' τὴ θέση του, σὰν αὐτὸ νὰ τοῦ λιγόστευε τὴν ὑπόληψί του, τὴν τιμή του.

Ἡ γυναίκα του,ποὺ συμμερίζοταν τὸ θυμό του, φώναξε :

— Αὐτὴ ἡ ζητιάνα ! αὐτὴ ἡ ζητιάνα ! αὐτὴ ἡ ζητιάνα !..

Τότε ἐκεῖνος μοῦ εἶπε :

— Ἀφάνταστο πρᾶγμα, γιατρέ μου ! Τρομερό ! Ἂν τὸ εἶχα μάθει ὅταν ἐζοῦσε θὰ ἔλεγα στὴν ἀστυνομία νὰ τὴν πιάσουν καὶ νὰ τὴν κλείσουν στὴ φυλακή. Καὶ σᾶς ἐγγυῶμαι, ὅτι ποτὲ δὲ θἄβγαινε ἀπὸ κεῖ μέσα.

Ἡ κατάπληξή μου ἀπὸ τή στάση του εἶταν ἀπερίγραπτη. Δὲν εἶξερα οὔτε τὶ νὰ κάνω, οὔτε τὶ νὰ πῶ. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἐκπληρώσω τὴν τελευταία θέληση τῆς πεθαμένης καὶ τοῦ εἶπα:

— Μὲ ἐπιφόρτισε πεθαίνοντας νὰ σᾶς δώσω τὶς οἰκονομίες της ποὺ εἶνε δύο χιλιάδες τρακόσα εἴκοσι ἑφτὰ φράγκα. Κ ἐπειδὴ αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα προηγουμένως σᾶς δυσαρέστησαν, καλλίτερα εἶνε ἴσως νὰ μοιράσουμε αὐτὰ τὰ λεπτὰ στοὺς φτωχούς.

Μὲ κοιτάξανε μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.

Ἔβγαλα τὰ λεπτὰ ἀπὸ τὴν τσέπη μου, αὐτὰ τὰ λεπτὰ τόσων κόπων καὶ στερήσεων, καὶ ρώτησα :

— Τὶ ἀποφασίσατε ;

Ἡ κυρία Σουκὲ μίλησε πρώτη :

— Μὰ ἀφοῦ εἶνε ἡ τελευταία θέληση αὐτῆς τῆς γυναίκας, μοῦ φαίνεται πὼς εἶνε λιγάκι δύσκολο νἀρνηθοῦμε.

Ὁ σύζυγος, λίγο ντροπιασμένος, εἶπε κι' αὐτός :

— Μποροῦμε ν' ἀγοράσουμε τίποτε γιὰ τὰ παιδιά μας.

— Ὅπως θελετε, τοὺς ἀάπντι.σα ἐγὼ ξερά.

— Δόστε τά μας, εἶπε πάλι ὁ σύζυγος, ἀφοῦ ἔτσι θέλησε ἐκείνη. Θὰ τὰ διαθέσουμε γιὰ καλὸ σκοπό.

Ἄφησα τὰ λεπτὰ, τοὺς χαιρέτησα κ' ἔφυγα.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Σουκὲ ἦρθε στὸ σπίτι μου καὶ μ' ἐρώτησε ἀπότομα.

— Αὐτὴ ἡ γυναῖκα, καθὼς ἔμαθα, ἄφησε καὶ τὸ ἀμάξι της... Τὶ θὰ τὸ κάνετε ;

— Τίποτε, πάρτε το ἂν τὸ θέλετε.

— Ὡραῖα ! Αὐτὸ μοῦ χρειάζεται θὰ φτειάξω μιὰ καλύβα γιὰ τὸ λαχανοκηπό μου.

Κ' ἔκανε νὰ φύγει. Μὰ τὸν ἐφώναξα :

— Ἄφησε καὶ τὸ ἄλογό της καὶ τὰ δυὸ σκυλλιά της. Τὰ θέλετε;

Στάθηκε κατάπληκτος.

— Μπᾶ ! Τὶ νὰ τὰ κάνω ; Μπορεῖτε νὰ τὰ διαθέσετε ὅπως θέλετε;

Καὶ γελοῦσε. Ὕστερα μοῦδωσε τὸ χέρι του ποὺ τοῦ τὸ ἔσφιξα. Τὶ νὰ κάνω ; Σ' ἕνα χωριὸ δὲν πρέπει νὰ εἶνε τσακωμένοι ὁ γιατρὸς μὲ τὸ φαρμακοποιό.

Τὰ σκυλλιὰ τὰ κράτησα ἐγώ. Ὁ παπᾶς ποῦ ἔχει μεγάλη αὐλὴ πῆρε τὸ ἄλογο. Τὸ ἀμάξι χρησίμεψε στὸ Σουκὲ γιὰ καλύβα καὶ μὲ τὰ λεπτὰ ἀγόρασε ἕνα χωράφι.

Αὐτὴ εἶταν ἡ μόνη ἀληθινὴ ἀγάπη ποὺ εἶδα στὴ ζωή μου...

. . . . . .

Ὁ γιατρὸς σώπασε. Τότε ἡ μαρκησία στενάζοντας εἶπε μὲ δάκρια στὰ μάτια :

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μονάχα οἱ γυναῖκες ξέρουν ν' ἀγαποῦν.

Guy de Maupassan

ΜΑ ΗΤΑΝΕ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

Θὰ μὲ βαρέθη τώρα τόσο χρόνο
Ὅπου δὲν ἄλλαξα τὸν ἴδιο μου σκοπό,
Πάντα πῶς ἔχω στὴν καρδιά μου πόνο,
Πάντα πῶς τὴν λατρεύω, πῶς τὴν ἀγαπῶ.

Καὶ ἄνοιξε τὰ δροσερά της χείλη
Καί —«Τὶ ζητᾶς, μοῦ λέει, τώρα νὰ σοῦ πῶ;»
—«Πῶς μ' ἀγαπᾶς καὶ σύ, χρυσῆ μου φίλη...»
Ἐχαμογέλασε, καὶ μοῦπε :—«Σ' ἀγαπῶ».

. . . . . .

Καὶ πίστεψα εἰς τὴ γλυκειά της τὴ λαλιά
Μὰ ξέχασα πῶς ἤτανε πρωταπριλιά.
Πρωταπριλιά !

† **Δημ. Κόκκος**

Τὸ «Μπουκέτο» ὑρίσκεται στὴν εὐχάριστο θέσι νὰ σᾶς ἀναγγείλη, ὅτι ἀπέκτησι ν ἤδη, καὶ τὴν **Αὐτοβιογραφίαν** τοῦ ἀλησμονήτου θεατρικοῦ συγγραφέως, ποιητοῦ, σατυρικοῦ, μυθιστοριογράφου *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ* ἡ ὁποία ἐγράφη ὑπὸ τοῦ πολυκλαύστου λογοτέχνου ὀλίγον καιρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ τὴν ὁποίαν θ' ἀρχίση νὰ δημοσιεύη προσεχῶς.

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΜΥΣΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

Συνεχίζουμε καὶ σήμερα τὴ δημοσίευσι τῶν περιφήμων Μυστικῶν τῆς Μαγείας ποὺ ἐπροκάλεσαν τόσην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Φυλαχτὸ ἢ σφραγῖδα τοῦ Ἄρη

Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ γίνεται μὲ μιὰ πλάκα στρογγυλὴ καὶ λεία ἀπὸ τὸ καλλίτερο σίδερο τῆς Καρινθίας· οἱ μυστηριώδεις ἀριθμοὶ θ' ἀπαρτίζουν καθέτως καὶ ὁριζοντίως ἄθροισμα 65, ὅπως δείχνει ὁ παρακάτω πίναξ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς πλάκας θὰ χαράξετε τὴν ἱερογλυφικὴ εἰκόνα τοῦ πλανήτου Ἄρεως ποὺ παριστάνει ἕναν ἔνοπλο πολεμιστή, ὁ ὁποῖος κρατεῖ στὸ ἀριστερό του χέρι τὴν ἀσπίδα καὶ στὸ δεξὶ ξεγυμνωμένο τὸ σπαθί του.

14	10	1	22	18
20	11	7	3	24
21	17	13	9	5
2	23	19	15	6
8	4	25	16	12

Ἕνα ἄστρο λάμπει πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του κι' ἀπὸ πάνω εἶνε χαραγμένη ἡ λέξη «Ἄρης». Πρέπει τὰ ἐργαλεῖα ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ νὰ χαράξουν αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ νὰ εἶνε ἀπὸ καλὸ ἀτσάλι. Μετὰ τὸ χάραγμα τὸ φυλαχτὸ πρέπει νὰ ψηθῆ σ' ἕνα φλογισμένο φοῦρνο καὶ κατόπιν, νὰ τυλιχτῆ σ' ἕνα κομμάτι ἀπὸ ταφτᾶ κόκκινο. Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ καθιστᾶ ἄτρωτον ἐκεῖνον ποὺ τὸ φορεῖ μὲ πίστη· τοῦ δίνει δύναμη καὶ θάρρος ἔκτακτο καὶ βγαίνει νικητὴς στὶς μάχες στὶς ὁποῖες παρευρίσκεται. Ὁ πλανήτης Ἄρης δίνει τέτοια δύναμη σ' αὐτὸ τὸ φυλαχτό, ὅταν ἔχει κατασκευαστεῖ ἀκριβῶς ὅπως τὸ περιγράφουμε, ὥστε ἂν χωθῆ μέσα στὰ θεμέλια ἑνὸς φρουρίου, τότε τὸ φρούριο γίνεται ἀπόρθητο καὶ κεῖνοι ποὺ θὰ θελήσουν νὰ τὸ κυριεύσουν θὰ καταστραφοῦν εὔκολα. Ἂν ὅμως καὶ στὴν παραμικρὴ λεπτομέρεια γίνει λάθος κατὰ τὴν κατασκευή του τότε τὸ φυλαχτὸ αὐτὸ παντοῦ ὅπου βρίσκεται σκορπίζει τὴ δυστυχία, γίνεται αἰτία ἐπαναστάσεων, πολεμῶν καὶ εἰσβολῶν ἐχθρικῶν. Ξέρω μάλιστα ὅτι ἕνας Ἄγγλος ὑπουργὸς φοροῦσε ἕνα τέτοιο κακοφτειαγμένο φυλαχτό, ὅταν ἐξερράγη ἡ Ἐπανάστασις τοῦ Κρόμβελ. Αὐτὸ τὸ φυλαχτό, καθὼς εἴπαμε, κατασκευάζεται τὴν Τρίτη.

Φυλαχτὸ ἢ σφραγῖδα τοῦ Ἑρμῆ

Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ γίνεται μὲ μιὰ πλάκα στρογγυλὴ καὶ λεία ψευδαργύρου. Χαράζετε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ὀχτὼ γραμμὲς μυστηριωδῶν ἀριθμῶν οἱ ὁποῖοι θὰ δίνουν καθέτως καὶ ὁριζοντίως ἄθροισμα διακόσια ἑξῆντα, ὅπως ὁ παρακάτω πίναξ. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς πλάκας χαράζετε τὴν ἱερογλυφικὴ εἰκόνα τοῦ πλανήτου Ἑρμοῦ, ἡ ὁποία παριστάνει ἕναν ἄγγελο ποὺ ἔχει φτερὰ στὰ πέλματα καὶ στὶς πλάτες καὶ κρατεῖ στὸ δεξὶ του χέρι τὸ *κηρύκειον* (*) σὰ σκῆπτρο καὶ ἔχει ἑ'ν' ἄστρο πάνω στὸ κεφάλι μὲ τὴ λέξη «Ἑρμῆς». Ὅταν ἡ ἐργασία αὐτὴ συντελεστεῖ πρέπει νὰ τυλίξετε τὸ φυλαχτὸ σ' ἕνα μεταξωτὸ χρώματος βυσσινί.

8	58	59	5	4	52	63	1
49	15	14	52	53	11	10	56
41	23	22	44	45	19	18	48
32	34	35	29	28	38	39	25
40	26	27	37	36	30	31	33
7	47	46	20	21	43	42	24
9	55	54	12	13	51	50	16
64	2	3	61	60	6	7	57

Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ κάνει σώφρονα καὶ εὔγλωττο αὐτὸν ποὺ τὸ φορεῖ μὲ πίστη καὶ τὸν προδιαθέτει εὐνοϊκὰ γιὰ νὰ γίνῃ σοφὸς σὲ ὅλα τὰ εἴδη τῆς ἐπιστήμης. Ἂν μάλιστα βυθίσετε αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ ἐπὶ μία ὥρα σὲ ἑλληνικὸ κρασὶ τῆς Μονεμβασίας, τότε θὰ σᾶς κάνει νὰ ἔχετε τέτοιο θυμητικὸ ὥστε νὰ τὰ συγκρατεῖτε ὅλα στὸ μυαλό σας μὲ εὐκολία κι' ἂν ἀκόμα τὸ βάλετε κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι σας τότε θὰ σᾶς ἀποκαλυφθοῦν στὸ ὄνειρό σας ὅσα μυστικὰ θέλετε νὰ μάθετε. Τὸ φυλαχτὸ αὐτὸ κατασκευάζεται τὴν Τετάρτη.

Φυλαχτὸ ἢ σφραγῖδα τοῦ Διός

Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ γίνεται μὲ μιὰ πλάκα στρογγυλὴ ἀπὸ τὸν πιὸ ἀγνὸ κασσίτερο τῆς Ἀγγλίας. Χαράζετε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὶς τέσσερες σειρὲς τῶν μυστηριωδῶν ἀριθμῶν τοῦ πλανήτου ποὺ δίνουν καθέτως καὶ ὁριζοντίως ἄθροισμα τριάντα τέσσερα, ὅπως ὁ παρακάτω πίναξ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν ἱερογλυφικὴ εἰκόνα τοῦ πλανήτου Διός, ἡ ὁποία παριστάνει ἕνα ἄντρα μὲ ροῦχο ἐκκλησιαστικὸ ποὺ κρατεῖ στὰ χέρια του ἕνα βιβλίο τὸ ὁποῖο φαίνεται νὰ διαβάζει. Πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του ὑπάρχει ἕνα λαμπρὸ ἄστρο καὶ ἡ λέξη «Ζεύς». Ὅταν τὸ χάραγμα τελειώσει τυλιγετε τὸ φυλαχτὸ σ' ἕνα μεταξωτὸ πανὶ χρώματος οὐρανί. Τὸ φυλαχτὸ αὐτὸ προκαλεῖ γιὰ κεῖνον ποὺ τὸ φορεῖ μὲ πίστη τὴν εὔνοια καὶ τὴν ἀγάπη, πολλαπλασιάζει τὰ ἀγαθά, φέρνει τὸν πλοῦτο μέσα στὴ φτώχεια καὶ σὲ κάθε ἐπιχείρηση εἶνε τυχερό. Ἀπομακρύνει τὶς ἔριδες, τὶς ἐνοχλητικὲς φρονῖδες καὶ τὸ φόβο. Αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ κατασκευάζεται τὴν Πέμπτη.

12	3	2	13
5	10	11	8
9	6	7	12
4	15	14	1

Τὶς εἰκόνες τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν τῶν φυλαχτῶν αὐτῶν, ποὺ παριστάνουν τὴν ἱερογλυφικὴν εἰκόνα ἑκάστου πλανήτου, παρμένες ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ «Μικροῦ Ἀλβέρτου» θὰ δημοσιεύσωμεν στὸ προσεχὲς φῦλλο.

(Εἰς τὸ προσεχὲς περιγραφὴ καὶ ἄλλων φυλαχτῶν)

(*) Κηρύκειον, ἔτσι λεγότανε ἡ ράβδος ποὺ κρατοῦσε ὁ Ἑρμῆς.